

LLIROIA

SETMANARI ESTIUENC

Any I Núm. 11
Sant Hilari Sacalm, 24 Setembre de 1922

Nombre solt, 0·20 ptes.
Temporada, 3·00 »

La célebre Font-Picant

plert mes del que'ls varem prometre. Varem comensar dient que'ns ajudessin a lo que aquest any sols era un assaig que l'any vinent fariam i diriam, doncs, no senyor, si no'ns deturan l'empena sobrepujem fins arribar a quant portem al magí pera l'any vinent. Ja han vist que ens han sortit nombres, que, sens fer retret de las errades, se poden presentar per tot arreu.

I en quant a puntualitat crec que ningú ens tindrà res que dir, ey al menys a nosaltres, en tot cas als que gastaren aquella broma de correos, perque nosaltres esclaus de la formalitat alguna vegada al veurer que'l número no arribava a l'hora convinguda (ja deuen sapiguer que l'imprenta la tenim a vinticinco quilòmetres d'aquí) hem estat a punt d'imitar aquell personatge de *La Cura de Moro*.

Fentsehi portá amb un *bayart* per no trová un *auto* enlloc.

Aixó del *auto* es un dir, precisament el que no hi ha aquí son *bayarts*, l'inconvenient es que d'un *auto* ens en demanaban més que no pujava el *tiratge* del número.

Sia com sia tenim la conciencia tranquila d'haver quedat be com si'ns haguessim fet retratar.

Per lo tant ens retirem satisfets pe'l foro, barretina ambduas mans, remerciant a tots quants ens han ajudat; als bons escri-

car-se amb la seva benvolguda parroquia.

Ja varem dir que'l nostre lema era, *paraula es paraula*, i si no, ho dihem are perque encaixa més, i la tenim quan la cosa ens ve gust, com quan ens sab greu, encare que parlant amb la francesa que'ns ha fet tant amics, ens agrada més complirla quan ens ve de gust.

¿I are passem una mica de balans?

Aixó sempre esta be, i no's queda malament, sobretot si un se'l pot arreglar al seu gust. Doncs, passemlo.

Ja han vist que'ls hem com-

GLOSARI

I vetaquí que se'ns adonantsen hem arribat a la fita marcada. Que consti que hi hem arribat amb recansa. Home! justament are que ja'ns comensaban a coneixer! Te, plega el ram, i espera que nevi que ploqui, que torni a nevar, i espera que el sol i el bon temps fassi tornar a omplir aquestes muntanyas de groga lliroia, fins que *Lliroia* se n'adoni que arriba l'ho ra de tornar a comuni-

tors amics amb els seus valiosos treballs; als subscriptors; als anunciants; i a tots quants se n'han adonat del nostre esforç fent-nos la mercé d'alentarnos al compliment del que'ns havíam proposat.

Mil gracias, i fins al any vinent.

EL SIMBOL

A collir bolets

¿No hi han anat may?

Ja'm veig a la majoria dels barcelonins que aixó llegeixin, moure'l cap d'un cantó a l'altre, a falta de poguer respóndrem de paraula amb un nó com una casa.

Y com els planyo! anyadeixo jo alashoras; no saben lo qu'es bó. Fins ara tampoch havia conegut aixó de collir bolets lo qu'era. Jo'm creya que tot se concretava en sortir a fora, quan n'es el temps, veurels, ajupirse; collirlos, posarlos al cistell y vetaquí la operació llesta. ¿Qu'es cas, aixó es el de menys! Si las'emocions que rodejan aquesta operació son indescriptibles!

Ara, planyo als que'n aquest temps no'ls desterran a 25 kilòmetros de Barcelona y tenen de passar la vida pe'ls encontorns d'alló que'n diuhen Plassa de Catalunya, no veyent dels bolets mes que alguna mostra escarransida de *robellóns* en algun d'aquells aparadors de colmado o restaurant, posats allí pera requisit de bossas ben provehidas mes que pera paladars necessitats. Y tot lo mes, quan la cosa abunda perque hi envian los que sobran a muntanya, la minyona ne proveheix d'alguna lliure a plassa, lliura que per lo escadussera gracias que arribi a lliureta y que un cop triats y retirats del corch que ja se'ls menja, la lliureta se converteix en una onseta. Sort que la minyona un cop les te cuyts y ajuntats ab la carn, al posar la plata a taula ja te'l cuytado de ferlos sapiguer que allí hi han bolets si no es que la salsa'ls colga y no'ls hi deixa veure.

No parlém d'aquells altres ai-

xarrehits com esca que venen los adroguers y que la gent ne diuhen *moixarnóns*. Alló lo que'm penso que son, retalls de guants o cosa per l'istil.

Vaja, per sapiguer lo que son bolets precisa sortir al camp y anarsels a collir.

Cullir bolets! Cal haverhi anat per sapiguer el qu'es bó. Trascar per dintre'l bosch, dur calsat d'espardenya, gorra al cap y cistell al bras. Baixar al fons del barranch, pujar a dalt la serra, agafarse ab las herbas que's troban al pas y punxarse de tant en tant. Fent via sempre, mirant a terra com qui ha perdut alguna cosa y te la seguretad de que te de trobarla. Y tant si la troba!

La impresió que causa'l veure a unas quantes passas mes enllà, quan menys s'hi pensa, lo daurat *cucou*, voltant encare de pell blanquinosa qu'esberla la terra, o trobarlo ja mes gran, convertit en *reig*, ufanós, esbelt, color d'or del damunt, grog finíssim en la seva pita, arrencarlo ab cuytado no's malmeti aquella soptada maravella de la terra, posarlo al cistell, que si's te la sort de trobarne una bona ratjera s'ompla desseguida; es un goig que no s'explica.

Y quin bolet es el *reig*? Tot ho té de primera; forma i color simpàtic y d'un sabor delicat superior. A Barcelona no n'hi van. Ca, si no mes ne coneixen de dos o tres classes. *Pinatells*, *russinyols* y para de contar. Que pochos son los que saben lo qu'es un *pet de llop*? Y el que son *alsinoy*s? Uns bolets que's troben a grans matedas, apinyats, que quan son tendrets presentan pe'l demunt un color com el torrat de les galetes. Ni saben, ¿que han de saber! que son *orellanes de poll*, ni *castanyé*, verdaders bolets gegants que cada bolet representa la forma de una toya de flors, pesant algun d'ells mitja arroba. No caiguin d'esquena, perque he vist un bolet sol, ocupar tot lo buyt d'un cove de bona mida, y de sis y set lliuras n'hi ha molts. Si es bó, preguntan? De primera, alló es

menjar carn sense ós que li distregui lo gust.

Ja veuhen quina lley de cosas mes estranyas i bonas cria la terra que no hi ha pe'l seu demunt tráflech de gent, autos ni tranvías.

Si n'hi ha de classes de bolets que a ciutat no's coneixen ni de nom! Allí ni saben lo que son *girboles*, ni *mucosas*, ni *surenchs*, ni *llánegas*, ni *llaterolas*, ni *pantine-llas*, ni *camassechs*, ni *candelas*, que prenen nom no per la forma, si no per l'olor; ni *albarenschs*, ni *bossas*, ni *estaparenchs*, ni *si-grons*, que son bona cosa mes grossos que'ls que's tiran a l'olla, ni *mollurichs*, ni *pixaconills*, ni *carlets*, ni *peus de rata*, que ho semblan, per sa forma, ni *mármulas*, ni *puhagras*, ni *agullas*, que no tenen res que veure ab las de cusir, ni *rabassolas*, ni *palamas*, ni *rubiol-las*, ni un grapat de classes mes.

I aquell cop d'ull en sapiguer fugir o clavar puntada de peu als enmatzinosos *pinatells borts*, *tinyosas*, *mataparents* i altres, especie de bolets plagiaris ¿fins aquí al bosch! de la forma i apariencia d'altres bons.

¿I qu'han de saber els de ciutat, torno a repetir, si jo fins ara ho havia ignorat!

Vaja, que una sortida per anar a collir bolets es de lo mes deliciós. S'ajuntan uns quants de ben decidits, de bona cama, que may reculin per res, gens espantadissos a caminar i menos a punxarse; i apa, vinga pujar per camins decabras i a saltar los barranohs que precisin. I escampats en guerrilla per dintre'l bosch, crehuarlo, pujarlo, baixarlo en totas direccions, remenant brossa, apartant argeladas, bruchs, alsinas i fogueras, relliscar amb la pinassa i després de quatre o cinch horas, tornar a casa, tot cantant, alegres i... ¿Qu'es bonich si no's torna a casa amb lo cistell buit com m'ha succehit a mi algunas vegadas!

Sort que a l'endemá m'ha quedat lo recurs de comprarne uns quants a plassa.

JOSEP XIMENO PLANAS

Fulla d'album

*Nets a la estrofa darrera
de la popular cançó
volandera*

*que cantes tu, encisera,
amb la gràcia i distinció
de l'artista verdadera
quan sent l'art amb devoció.*

*El teu còs, tot esvaltesa,
el ritme anava imprimint
de bellesa,*

*sentint-m'hi l'ànima presa
bó-i el teu esplai seguint,
brodat amb la esquisidesa
gojosa que'l vas teixint.*

*Es un moment de la vida
que jamai l'oblidaré,
quan finida*

*la cançó, la has repetida
amb el gust que tu ho sabs fé,
i em clous, de cop, la ferida,
fressant-me el camí del bé.*

*¡Benhages, dona formosa,
la que ungia per l'amor,
vigorosa,*

*la pau tornes freturosa
al que lluita sens temor
a plè sol, quan tu, pietosa,
el cel li obres del fervor!*

*¡Canta! ¡canta amb valentia,
que la popular cançó
irradia,
com els raigs primers del dia
il·luminen l'horitzó,
i són fè, i són poesia
i com tu, són il·lusió!!*

S. BORRUT I SOLER

De la col·lecció «La meva garba», premiada en els Jocs Florals, de Gràcia, celebrats el dia 15 del passat agost.

Mohiment de forasters

Han sigut nombrosos els que durant aquest Setembre han estat entre nosaltres. Llàstima qu'enguany aquest mes el mal temps que'ns dugué a la seva entrada, feu qu'es retiressin els molts qu'es trobaven aquí amb

desig de perllongar la seva estada, impacients, al veurer no se'ls presentava el bon temps i sens igual bon estar en aquesta època com se'ls havia predit. I en efecte, com sempre hem observat, després de les primeres plujes setembrinas, la naturalesa se'ns ha vingut amb tot son esplendor convidant a disfrutarla, a tots els que s'han esperat, i als que han tingut la sort d'arribar posteriorment. Entre aquest hem tingut notícia de D. Eduart Torres Agustí i família; D. Joan Canals; D. Marian Gastell Isart; D.ª Maria Gaspar Illescas (Terol); D. Josep Casajoana Piera (València) D. Ramà Flix de Ibarra (Madrid); Don Martí Pons i Planas; D. Josep Vis i Torra; D. Enric Frigola (Palafrugell) D. Janme Delmases (Sergio de Nita); D. Josep Ballesster i família (Tortoso); Jaume Casasas i família (Vich); D. Ramon Baguena i família (València) Don

Eugeni Boada i família (Tarragona); D. Geroni Gassol i família; D. Ramon Oller (Tarragona) Don Marc Vilodomiu i Filla; D. Jaume Cahis i família; D. Miquel Serra i Sra.; D. Lluís Miquel i família (Mataró) D. Emili Sanllehy (Suria); D. Mari Altimiras i Filla (Granollers); D. Lluís Batlle; Don Mateu Selvas i família (Sabadell); D. Emili Sabater (Tarragona); D. Josep Puigdellivol (Manresa); D. Josep Cogollos i família (València); D. Joan Deniel i senyora (Sabadell); D. Joaquim Ripoll i Sra.; D.ª Carme Anfruns de Costa (Alicant); D. Josep Torrents i Pujol; D. Josep Martina i Ferrant.

A tots se'ls saluda, desitjant-los una agradosa estada per a poguer recomenar per tot arreu, que al Setembre es una gran època per a disfrutar de las incomparables belleses d'aquesta encontrada.

X.

Llevantines

IV

*Voreta la mar vull una caseta
per dur-hi triomfant el dolç amor meu,
que l'ona gentil la besi inquieta
quan vinga a morir cantant a son peu.
Feliços viurém amb pau i alegria
ben lluny de ciutat ben lluny del gran mon
de dies sentint llur bella armonia,
cantant-nos de nit, llur dolça non-non.
Quan brami imposanta, tots dos tremolosos
les mans ens pendrém i a Déu silenciosos
amb fè endreçarem gentils oracions;
quant cantí plascent, cantarém amb élla.
i al bení a besar la casa novella
confondrém joiosos les nostres cançons.*

V.

*Marinera, marinera,
la més bella i encisera
quan et veig amb gran fal·lera
pel sorral, corrent lleugera
el meu cor s'ompla d'encant,
i et segueixo amb la mirada
i t'escolto embadalit
i et voldria enamorada
i et desitjo amb foll neguit
car pressento sens cap dubte
que ha d'ésser ton estimar
imposant gran, incorrupte
com les ones de la mar.*

JOSEP PUJADAS I TRUCH

Al Fundador del Teatre Catalá

Frederic Soler Hubert (Pitarra)

El Teatre Líric-Catalá

Per fi pot donarse com a segur que d'aquí a pocs dies repenirà la seva actuació un genre que apar impossible que nostres empresaris teatrals barcelonins hagin deixat de cultivarlo tants llargs espais de temps, a ben segur per no sentir el glatir del nostre poble, disposat a correspondre a qui en aquest sentit sapigués secundarlo.

Els importants elements que formen el comité elegits Pro Teatre Líric-Catalá, representans de las Associacions reunidas que son els que deuen donar escalf a l'actuació, i el fet de poder contar amb teatre, com el valuós concurs de medis econòmics i d'una provada direcció artística, son tots ells elements esperansadors pera la brillant temporada quin favor del públic donem per descomtat, doncs, aquest a respòst sempre amb entusiasme tantas vegades com en aquest ultims

temps se l'ha eridat, i may ha vingut l'abandó si no li ha abligat la mala actuació dels elements primordials, que si han comensat be, després, volem creurer que sens adonarsen, l'han anat allunyant, finint casi en fracàs lo que havia comensat amb brillant esplendor. I dihem sense adonarsen perque, no essent just que ningú vagi contra sos propis interessos, opinem que no s'han estudiat tots aquells details que fan que'l públic, per ben disposat qu'es senti, pera aquella actuació, acaba per anarse aburrint i allunyantse d'allí ahont no se l'ha sapigut compondrer per diferents motius. Cal estudiarlos aquets motius en sos variadíssims aspectes. Variadíssims, perque, deixan apart els importantíssims de *obras, execució i presentació*, n'hi entran en bon nombre en details que ni autors ni empresaris, i fins afegirian premsa, acostumen a sapiguerne res, doncs de la principal entitat coneguda per *Públic* sols

se donen conte de que *hi va o no hi va*.

Sols una llarga esperiencia i contacte continuu amb el *Públic* especialment aquell que totes les empreses hi conten per la marxa econòmica del negoci, pero quin contacte desconeixen per tindrel allunyat ja per costats estrets de la Sala, ja per les alturas i fins per entrades i escalas separadas quant precisament son els qu'escampan els éxits en persistent progaganda vivent arreu.

No'ns mou altre interés que l'aportar el gra de sorra que per l'amor i llarga esperiencia a l'edifici que va aixecarse, sentim recordant els diferents éxits, las diferents actuacions de Teatre Líric Catalá, especialment la brillant època, allunyada ja dels nostres dias per mes de 30 a 40 anys.

Desde la mes sencilla combinació escènica. (*Las campanetas, Dorm, La por, Els dos carboners, La criada*) a les obres de mes gran espectacle, trovariam, recordant els tituls de quantes obres veurem, lo que en aquella època se'n endugué la predilecció del públic que animava amb assiduitat els teatres Tívoli, Prado Catalán, Novetats, Bon Retiro, Camps Eliseo, Circo Barcelonés etz.

Frederic Soler (Serafi Pitarra) ferm puntal del temps d'or de nostre Teatre Catalá portà també celebrades produccions entre quins éxits recordem *La Esquella de la Torratxa, Els estudiants de Cervera, A posta de Sol, La festa del barri, La fra de Sant Gents, Donya Guadaluque, El sagrtstà de St. Roch* etz. quinas obres assoliren la cinquantena representació i moltes arrevasaren el seu centenari. Sigueren fermes puntals en el provehiment d'obres, a mes de Frederic Soler, Conrat Roure, Feliu i Codina, Eduard Vidal i Valenciano, Coll i Butapaja, Joan Molas i Casas, Narcís Campmany, Rosendo Arus, i molts altres mes.

En els genres dits d'espectacle sigué riquíssim en produccions, alguna d'ellas a tal gran d'esplendor escenic que a l'actua-

lità al fruitar la esmersada en las magnas revistes del actual Principal Palaç, deixant apart el que podem dirne procediment moderns, podem vantarnos de que en aquellas passadas èpocas haviam assolit a mes en vestuaris, decorats, conjunts, mohiments i maquinaria escènica.

Pot dirse que obrí sa marxa en aquest genre *Robinson Petit* presentat amb fastuositat, com també en *Somni d'aurat*, *De Sant Pol al Polo Nort*, *Las Cent Doncelles*, *La Fantasma Grogga*, *La Ventafocs*, *El Tamboriner*, *Els set pecats capitals*, *La dona d'aigua*, *El rellotge del Montseny*, *De la terra al sol* (aquesta estrenada en 1879, reproduintse diferents anys assolint alguna representació encare al 1902, i moltes altres, obres quin record possan en un gran nivell artistic el gust del època i la vida teatral barcelonina, de la que no poguent avui fer llista de noms no's pot menys de citar al cap de tots, el de aquell gran escenograf qu'es digué Soler i Rovirosa.

No podem tampoc, deixar passar per alt dedicar un record a las diferentes èpocas d'actuació de Teatre Liric Català, sempre amb exit, per la predilecció demostrada per el públic per aital gènere.

Las del antic Tivoli, i posteriorment al del mateix lloc que actualment ocupa el avui lucosament reconstruït. Las diferentes tungades las del Circo Barcelonés, fent record especial de la que amb tant d'entusiasme l'inolvidable Josep Feliu i Codina aportà son valiosajut, amb els llibres, dits de sarsuela gran, *El pont del diable*, *Latuna* i *L'Esparver*. En quina època s'estrenà també, l'òpera del Mestre Sanchez Gabañach *La cova dels orbs*, representada bon nombre de vegade, seguidas. Com també las del teatre Principal en distintas epocas, donantse en una d'elles la opereta del Mestre Goula *A la voreta de la mar* de gran exit. I mes avant las memorables Audicions Graner de

quins èxits *La Santa Espina*, *La nit de Reys*, *Els tres tambors* i altres, recordem avui molts amb desig de tornar a veurer.

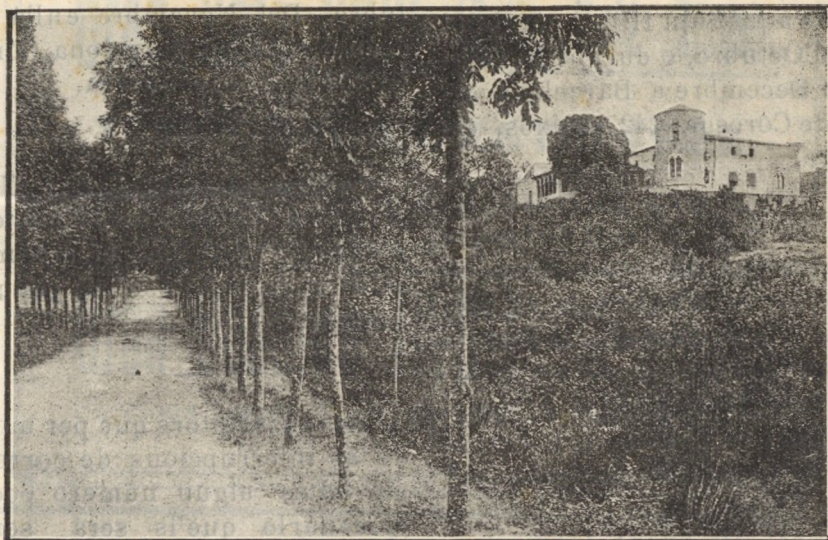
Serveixi quant acabem de transcriurer, com a mostra de la mes gran confiança del exit que ben portat pot assolir, la nova campanya que d'aquesla ciasse d'espectacles va a comensar proximament al teatre Tivoli de Barcelona. La preparació es esperansadora. La bona direcció i bon tacte d'En Josep Bergès quin nom ens recorda sos primers passos de sa brillant carrera, al costat (i ho aprofitem pera dedicarli una memoria) del mestre en aquest

gènere En Conrat Colomer. Un ben escullit quadre d'artistes. Bona i variada preparació d'obres en cartera. Nostre gran compositor Enric Morera amb altres ben reputats que l'acompanyaran, donantnos noves mostras de la seva inspiració i entusiasme patri. Tot son predisposicions de bon auguri.

Vinga, doncs, qu'es descorri la cortinna i comensem per assaborir musicada la catalanissima obra *En Joan de Serrallonga* d'aquell patrici qu'es digué *Victor Balaguer*.

Un antic cronista de Teatre

S A L E T A

Magnífica propietat dels senyors Marquesos de Montsolís, que va a ésser objecte d'importants reformes arquitectòniques, que augmentarán el preuat valor que ja avui té.

Noves

Setrova altre volta entre nosaltres l'apreciable familia Riera i Puntí que aquest istiu sobtadament tingué d'estruncar la seva estada aquí per a salvar la existencia de sa preuhada filleta Maria Rosa que perillava per traidora malaltia. Un cop passat dit perill han retornat de Ciutat pera re-

posar del trastorn que afortunadament tingué bon desenllas, i disfrutar del suau Setembre en aquestas bellas encontrades.

Nostra enhorabona, desitjantlos la mes bona estada, i complet restabliment.

Una mostra de la importancia nombrosa de la colonia estiuenca a Sant Hilari es el casual fet següent.

Trovant-se aquí estiuejant aquest any en l'important nombre de vuit o deu individus, que han tombat dels 50 a 60 anys, reconeguts antics companys i condeixebles del benemerit *Colegi Mercantil* que actuà de manera famosa a Barcelona al carrer de Moncada, suggerí la idea de convocar aquest hivern a Ciutat a tots els que's trovin en aquest cas per anarse trasmetent el pensament de celebrar la felis coincidència de reunir-se tants companys com sia possible d'aquella època de dolça i entussiasta joventut, celebrant-ho amb un apat de caracter intim. Provablement se realitzarà l'acte dintre un dels primers mesos del vinent 1923, estimant-se convenient pera que arribi a coneixement dels mes possibles, anarseho comunicant dels uns als altres, transmetent noms i domicili a En Josep Ximeno Planas aquí Sant Hilari per tot el més d'Octubre, o durant Novembre, i Decembre a Barcelona carrer de Córcega 242, baixos, esquerra.

Hi ha el pensament de fundar a Barcelona un establiment en punt centric que portaria el titol de *La Vila de Sant Hilari Sacalm* quina base fora a mes de expedició de totas las variadas especialitats, centre de relació, informació i tot quant fes referencia amb el que'l nom indica.

No cal dir quant desitjaríam la realització d'aquest pensament per la empena de propaganda que aixó reportaria a la major prosperitat de Sant Hilari.

Dilluns va celebrarse una agradable festa dedicada als artesans hilariencs que han dut amb felis acert el treball de construcció del Campanar.

Al matí va celebrarse un Ofici al advocat Sant Antoni qu'es si gué molt concorregut de fidels.

A primeres hores de la tarde se doná un esplendit apat a la Font Vella, en el que regná l'aletria entre aquells bons trevalla-

dors, comentantne las arriscades operacions d'aquella important obra, avuy joya de Sant Hilari.

Entre las varias obras d'importancia arquitectónica a realitzar proximament en aquesta Vila sabem qu'es preparan las de la Casa Senyorial Mas de Saleta propietat dels Srs. Marquesos de Monsolís, i la casa pairal de Saleta, avuy dels Srs. de Ribot, en la Plassa Mn. Jacinto Verdaguer, coneguda per els estiuejants per casa de las Aigues.

Als subscriptors de fora Sant Hilari que demanen medi facil pera el pago de la present temporada que fineix al present nombre, poden enviar l'import amb sellos de 25 cms. aquí a Sant Hilari, fins a mitjans del mes d'Octubre. Del Novembre enllá podrán dirigir-se a Barcelona, Córcega 242 baixos, esquerra.

Dilluns doná el Café de la Unió la radera representació de la temporada de titellas, espectacle molt celebrat durant l'estiu el popular titellaire Sr. Arturo.

Als subscriptors que per motiu de las interrupcions de correos, els faltés algun número poden demanarlo que'ls será servit franc durant aquest any.

A tots quants els interessi quelcom relacionat amb *Lliroia* poden sempre dirigir-se a Sant Hilari a tot època del any, com també a Barcelona desde el Novembre al Abril essent la direcció d'aquesta última, Córcega, 242, baixos, esquerra.

Hem rebut un molt ben editat fascide album de las *Aigues Minerals de Sant Hilari Sacalm* sortit dels tallers Carreras de Girona.

Forma un lucós volum de 28 planas amb cubertas a tricromia, contenint detallats analisis i descripcions históricas medicinals. L'adornan amb bon nombre de gravats reproducció molts d'ells de las series publicadas per la casa Ximeno.

Sabem que la edició ha sigut nombrosa i destinats la majoria dels exemplars a paisos llunyans.

Alabém l'acertada propaganda.

Dimecres a las tres de la tarde un carro de Josep Torrent, vehí d'aquesta vila, que a les 11 del matí havia sortit a Sant Hilari en direcció a Barcelona, al trovar-se poc més enllá d'Arbucias, se li produhí un gran i sobtat incendi, poguent la serenitat del mosso Salvi que'l conduhía, salvar del perill las cavallerías. La carga que consistia en garrafas d'aigua de la Font vella, dos mundos paquets de flassades, com aixís mateix el carro, sofriren danys de molta importancia.

Dijous celebrá el vehí poble de *Joanet* la seva Festa Major amb gran animació formant el major contingent de forasters que hi concorregueren Sant Hilari i Arbucias.

Hilariencia

Surtint de missa matinal:

—Còm esteu, Arcís?

—Estic amohinat! Què vas donar-li al porc, que vares dir-me que'l teniau en malatlit?

—Un quartà de sal.

Al diumenge següent tornen a trobar-se i l'Arcís diu:

—Noi, el remei que vares donar-me no'm va anar gens bé; vaig donar-lo al porc i se'm va morir.

—Igol que'l meu, diu tranquil·lament l'altre.

J. XIMENO PLANAS

Hostalrích - St. Hilari

SERVEI D'AUTOMOVILS

EMPRESA SOLER

Omnibus, turismes de lloguer

Despatx de Bitllets a BARCELONA

Centre Localitats, Plaça de Catalunya 9.—Sombreria
Buxadé, Princesa 7.—Corseteria, Plaça Santa Ana, 4.

PREUS: Anada i tornada 10 Pessetes

Colmado i Dulceria de Manel Planas

Gran existencia en tota classe
de Comestibles i Bomboneria
a preus reduidíssims.

Creació del tan renombrat Postre

BARRETETS

GRAN HOTEL *España*

Acreditadíssim ESTABLIMENT

de SANT HILARI SACALM

baix la direcció de

D. MIQUEL MARTÍ

i a BARCELONA de la

- Spléndide Pensión -

Casa de primer ordre

Gran confort

PELAI, 8 TELEFONO A 3.691

Gran Café UNIO (Antic Café Xicus)

TEMPORADA D'ESTIU 1922

Grans funcions de Titelles - Sessions de Cine
-Llufts i selectes Balls-Saló de Billars, Tresillo

Gran Cassino TIVOLI

Servei
esmerat

Funcions Teatre - Balls - Espectacles-Saló de Billar

Granja Calm

LLET PURA

Especialitat amb mantega

Despatx a Cà l'ENRIC

se serveix a domicili

Ramón Torrent i fill - Recader

de St. Hilari Sacalm
a Barcelona

A Barcelona: Plaça Comercial, 10 i
Princesa, 34, Agencia Puig.—A Sant
Hilari: Carrer d'Arbucies, 1 al costat
de can Ximeno i carrer Rectoria, 1.

Es portan bote-
lles d'aigua pi-
cant a domicili.

Es ven Frui-
ta i Peix
fresc

Goigs humorístics a Sant
Hilari per J. Asmarats De-
manintse a

LA MODERNISTA

PREU excepcional durant el
Setembre 5 CTS.

Hispano Hilarienca

Empresa d'Automóvils

De Breda a St. Hilari, anada i
tornada, preu 10 pessetes.

Serveis establerts: De St. Hi-
lari a Vich i viceversa, cada dissabte.
De St. Hilari a Sta. Coloma, cada di-
lluns.—Tots els dies matí i tarda ser-
vei a la **Font Picant**.

Per l'horari, despatx de bitllets i demés infor-
mes demanís a l'administració i garatge de la

Hispano Hilarienca

Carrer de Valls, 1.—BARCELONA,
Despatx Central de la Companyia dels
Ferro-Carrils M. Z. A. Gran-Via 573.

HOTEL SUIS

DE

Francese**Picanyol**

últimament reformat : Habita-
cions amb aigua corrent :
:-: Bany, etz. etz. :-:

Obert tot el Setembre
El temps millor per a
pendrer l'aigua i estar
mes ben atés a Sant
Hilari

LLUIS SERRAS

Forn de Pa - Comesti-
bles - Porc fresc dos
: cops a la setmana :

ESTIUEJANTS

Preneu a diari la llet de la va-
queria del Carrer de Vich, 3

casa**A M A D E U****Francesc Trias****TEULAS I TORPEDOS**

SANTA COLOMA DE FARNÉS

Per encàrrecs a Sant Hilari a

LA MODERNISTA

Per endur-se'n un bon re-
cord fer-se retratar per

EN LLUIS XIMENO

ràd a LA MODERNISTA

Record
Original

**Auca d'Un foraste-
ro en Sant Hilario**

Novetat única Record sens igual

PREU 1'50

- Tots els exemplars portan un obsequi -

Record
de Bon
humor

EDEN CONCERT**MUSIC-HALLS** de primer ordre

Carrer Nou, 12

Teléfon, 3.332

BARCELONA

La Bona Sombra Cabaret Modern
Dancing Seguit

Carrer, Ginjol, 3

BARCELONA

- Aigues de Sant Hilari -

Infalibles contra el MAL DE PEDRA, càlculs en el fetge, diabetes,
gota, dispepsia, gastralgia, anèmia, clorosis, etz. etz.

Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça, Francfort,
:-: Buenos Aires, etz. etz. :-:

Per la venda: dirigir-se: Dtor. Andreu, Rbla. Catalunya, 66. Apartat Correus, 146. Barcelona